

การเขียน

แผนภาพโครงเรื่อง

แผนภาพโครงเรื่อง

เป็นเค้าโครงที่กำหนดขึ้น เพื่อเป็น
แนวทางในการเขียนเรื่อง โดยการกำหนด
เหตุการณ์ สถานที่ ตัวละคร วัน เวลา
การกระทำ ผลของการกระทำ และข้อคิด
ของเรื่อง แผนภาพโครงเรื่องจึงเป็นการ
วางแผนก่อนการเขียนเรื่อง

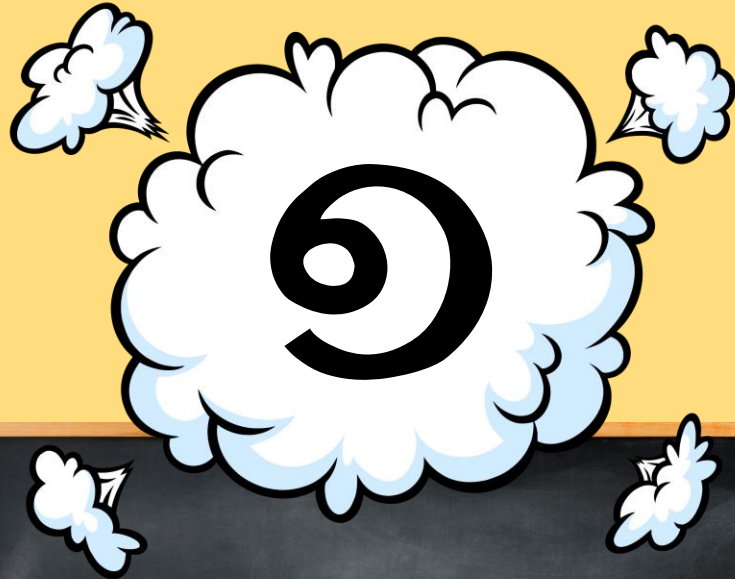

แผนภาพโครงเรื่อง

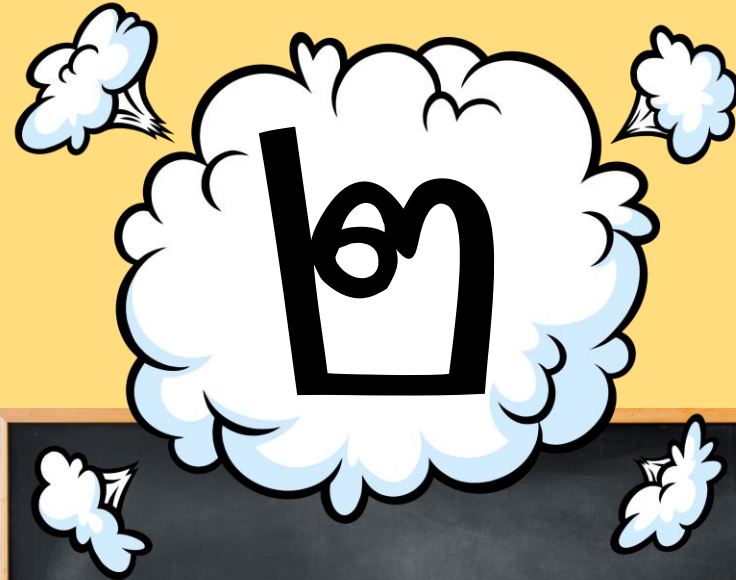
นอกจากจะใช้แผนภาพโครงเรื่องในการ
วางแผนเขียนเรื่องแล้ว ยังสามารถนำไปใช้
ในการเขียนเรียงความและ
ย่อความอีกด้วย

องค์ประกอบของการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

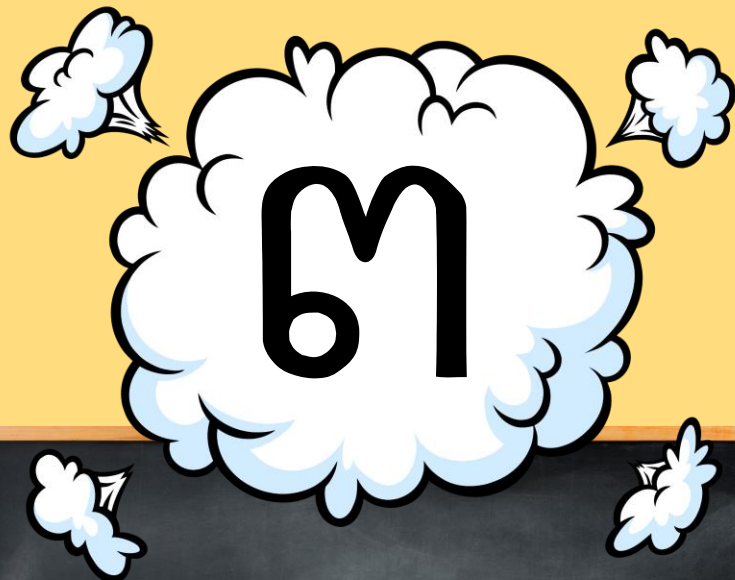

ตั้งคำถามและตอบ
คำถาม

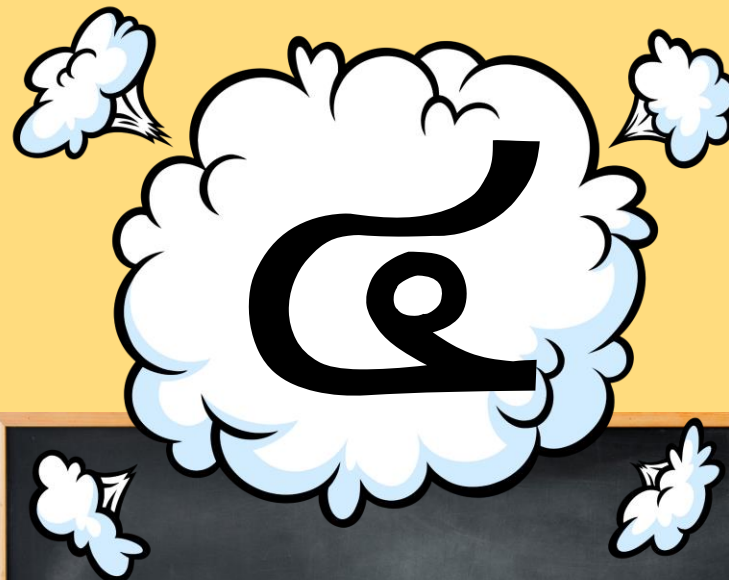

ตัวละคร

องค์ประกอบของการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

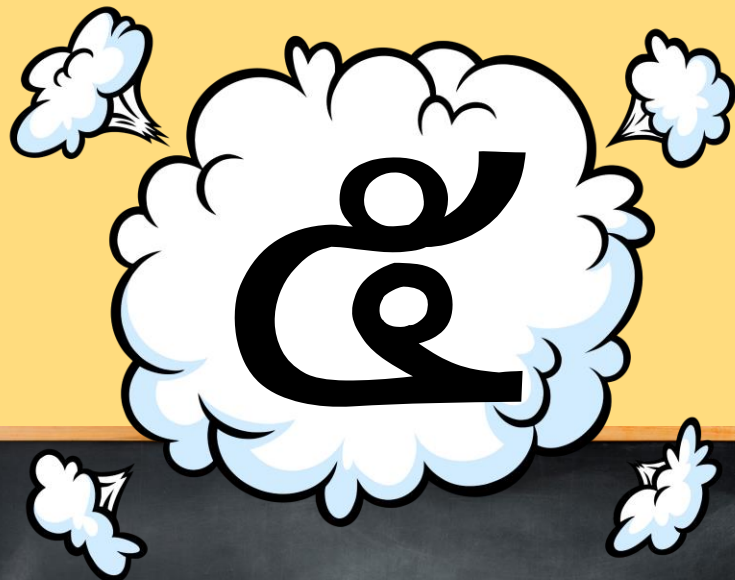

สถานที่

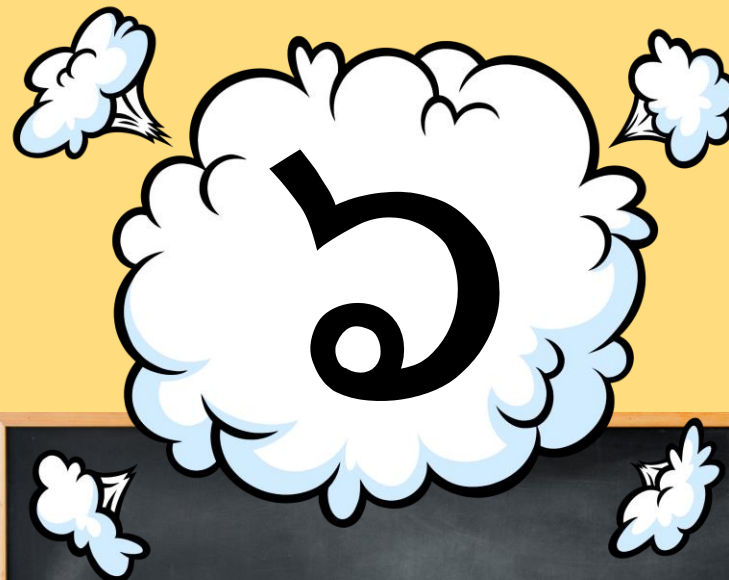

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

องค์ประกอบของการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

ผลของเหตุการณ์

ข้อคิดที่ได้
จากเรื่อง

เรื่อง

เรื่องของมด

กาลครั้งหนึ่ง ยังมีป่าแห่งหนึ่งซึ่งอุดมสมบูรณ์ ฟ้า
ฝนตกต้องตามฤดูกาลพื้นดินชุ่มชื้นร่มเย็น สัตว์ทั้งหลาย
อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ครั้นอยู่มาได้เกิดมีช้างอันธพาลตัวหนึ่งแสดง
อาการเกรี้ยวกราดวระรานสัตว์ต่าง ๆ ทำให้เกิดทุกข์ระส่ำระ
ส่ายไปทุกหย่อมหญ้านานนับปีสัตว์ใหญ่หน้อยทั่วทั้งพงษพี
ต่างกลัวไม่กล้าแก้ปัญหาจนกระทั่งมีแมลงหิว ผี และฝูง
มดช่วยกันวางแผนต่อสู้สามารถรุกรุกกันเข้าไปในงวงช้าง
อันธพาลนั้น ช่วยกันกัด ตี ต่อย ตอม จนมันล้มสิ้นฤทธิ์
ป่าทั้งป่าจึงกลับคืนสู่ความสงบสุขดังเดิม

เรื่อง ของมด

เมื่อป่าทั้งป่าสงบสุข สัตว์ทั้งหลาย
เริ่มมาประชุมสนทนาปรึกษาหารือกัน บ้างก็คุยถึง
ความหลังเมื่อครั้งกราบข้างอันธพาล ตัวนั้นเป็นผู้กล้า
หาญมาก ตัวนี้เป็นผู้นำกลุ่มกล้าตายต่างก็อวดกันจน
กลายเป็นการโต้เถียง เจ้ามากตัวนี้เป็นผู้นำกลุ่มกล้าตาย
ต่างก็อวดกันจนกลายเป็นการโต้เถียง เจ้ามดแดง มด
ตะหนอย มดง่าม ก็อวดแบ่งถึงบทบาทของกลุ่มมดในการสู้
รบครั้งนั้นเสียใคร่งทำหน้าที่ซักถามถามพวกไหนบ้าง
วิจารณ์พวกนี้บ้าง จนเกิดการขุ่นเคืองกันไปทุกฝ่าย

เรื่อง ของมด

นับวันพวกสัตว์ก็เริ่มบาดหมางน้ำใจ
กันมากขึ้น พวกหนึ่งเสนอให้วางระเบียบของป่าขึ้นใหม่
อีกพวกหนึ่งให้จัดแบ่งพื้นที่และต้นไม้ให้สำหรับสัตว์แต่ละ
ประเภท บ้างก็เสนอให้ช่วยกันแบ่งหนองน้ำสำหรับสัตว์สี่
เท้า สองเท้า สัตว์ปีก และสัตว์เลื้อยคลาน ในที่สุดตกลง
กันไม่ได้ เกิดความขัดแย้งกันรุนแรงยิ่งขึ้น เพราะต่าง
ฝ่ายต่างก็คิดว่า ตนมีบุญคุณต่อสัตว์ทั้งหลายในป่านี้

เรื่อง ของมด

มีช้างมึนahan มดดำ มดแดง มดง่าม มดตะนอย
ผึ้ง แมลงภู่ ฯลฯ ก็ตั้งกลุ่มตั้งศูนย์ของตัวเองขึ้นมาใหม่ ต่าง
พวกต่างอยู่ ต่างขัดคอกัน โจมตีกัน จนเมื่อเดินมาพบ
กันก็ไม่ทักทายกันทั้ง ๆ ที่เมื่อก่อนมดเดินตามกันเป็น
ขบวน เมื่อสวนทางกับเพื่อนมดด้วยกันมันจะหยุดทักทาย
กันเสมอ

วันหนึ่งเกิดฝนตกหนักและมีพายุใหญ่ต้นไม้หัก
ล้มระเนนระนาดและน้ำท่วมเป็นที่น่าหวาดกลัว พวกมด
ทั้งหลายหลบหนีไปอยู่ที่ดอน แต่ก็หนีไม่พ้น น้ำพัดลอย
เป็นแพไปทุกทิศทุกทาง

เรื่อง ของมด

แมลงหัวและแมลงวันรีบระดมพรรค
พวกมาช่วยเหลือจนสุดความสามารถ จนหมดส่วนใหญ่
รอดตาย เมื่อเกิดภัยพิบัติสัตว์ทั้งหลายก็ได้คิด เลิกถือ
พวกถือเหล่า สัตว์ใหญ่ ๆ ต่างช่วยกันหักกิ่งไม้เอามาช่วย
พวกมด สัตว์เล็ก ๆ ช่วยกันขนลูกอ่อนและสร้างรัง
ชั่วคราวอยู่ พวกแมลงที่บินได้ก็ออกไปหาอาหารมา
ช่วยเหลือ

น้ำลดลงแล้ว ฝนหยุดตก ป่าทั้งป่ากลับเข้าสู่
ความสงบสุข และความสดชื่นอีกครั้งหนึ่ง พวกมดและ
แมลงเริ่มช่วยกันทำรังและสะสมอาหารกันใหม่

เรื่อง ของมด

เรื่อง ของมด

มันเริ่มเรียนรู้ว่า ไม่มีผู้ใดที่เก่งที่สุด
พวกที่เก่งวันนี้อาจมีเหตุการณ์ที่ทำให้อ่อนแอได้ในวัน
หนึ่งข้างหน้า การช่วยเหลือและร่วมมือกันเท่านั้นที่จะ
รวมพลังกันแก้ความเดือดร้อนได้ สัตว์ทั้งหลายจึงเลิก
ทะเลาะกันและกลับมาสามัคคีกันดังเดิม

สุเมธ อมรวิวัฒน์ จาก วารสารพุทธรักษา

ตัวละคร

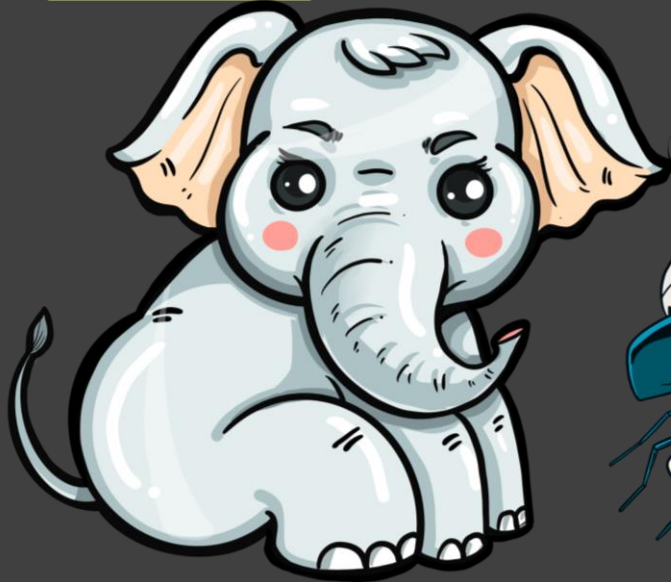
: ช้าง แมลงหวี่ ผีเสื้อ แมลงภู่ ผุงมด เสือโคร่ง สัตว์สี่เท้า
สัตว์สองเท้า สัตว์ปีก สัตว์เลื้อยคลาน

สถานที่

: ไร่ป่า

เวลา

: กลางวัน

เหตุการณ์ที่ ๑ **ช้างอันธพาลเกรงวานสัตว์**

ปัญหา / ข้อขัดแย้ง

: ช้างอันธพาลเกรงวานสัตว์ทั่วไป
ไม่มีสัตว์ใดแก้ปัญหาคได้

การกระทำของตัวละคร

: ช้างอันธพาลเกรงวานสัตว์ในป่าทำให้
เกิดความทุกข์ระส่ำระสายไปทุกหย่อม
หญ้าเป็นเวลานาน

: แมลงหวี่ ผี และฝูงมดช่วยกันวางแผน
ต่อสู้ช้างอันธพาลเกรงจนมันล้มตาย

ผลของการกระทำ : ป่าทั้งป่าจึงคืนสู่ความสงบสุข

เหตุการณ์ที่ ๒ การประชุมหลังจากปราบช้างอันธพาล ที่ประชุมเกิดการ

แตกแยก

ปัญหา / ข้อขัดแย้ง : หลังจากปราบช้างอันธพาล มีการประชุมของสัตว์ป่า เกิดการวิวาทและวิวาทแบ่งของกลุ่มมด โดยมีเสือโคร่งทำหน้าที่ชกถามวิจารณ์ จนเกิดการขัดแย้งอย่างรุนแรง

การกระทำของตัวละคร

: หลังจากปราบช้างอันธพาลเกิดการอ้างอวด
ตัวว่าเป็นผู้กล้าหาญ ล้มช้างได้ โดยมีเสือ
โคร่งทำหน้าที่วิจารณ์กลุ่มนั้น พวกนี้จึงเกิด
การขุ่นเคือง บาดหมางน้ำใจ ถึงกับมี
ข้อเสนอให้แบ่งพื้นที่ต้นไม้ แบ่งหนองน้ำ เมื่อ
ตกลงกันไม่ได้ก็ยิ่งเพิ่มความขัดแย้งรุนแรงขึ้น
กลุ่มมดก็ตั้งกลุ่มตั้งศูนย์ของตัวเองขึ้นใหม่ ต่าง
พวกต่างอยู่

ผลของการกระทำ

: ต่างใจมตีกัน ไม่ทักทายแม่เมื่อเดิน
ส่วนกันดังแต่ก่อน

: สัตว์ทั้งหลายในป่าขัดแย้งกัน
ไม่สามัคคิกันดังแต่ก่อน

เหตุการณ์ที่ ๓ ฝนตกหนักและมีพายุใหญ่ ต้นไม้หักล้มระเนระนาด

ปัญหา / ขัดแย้ง

: ฝนตกหนัก น้ำท่วม ต้นไม้หัก พวกมด
ถูกน้ำพัดลอยเป็นแพไป สัตว์ป่าได้รับ
ผลกระทบกันถ้วนหน้า

การกระทำของตัวละคร

: พวกมดถูกน้ำพัดลอยเป็นแพ แผลงหัว
แผลงวันก็ระดมพวกมาช่วย สัตว์ใหญ่ ๆ
ช่วยกันหักกิ่งไม้เอามาช่วยพวกมด จนมด
ส่วนใหญ่รอดตาย สัตว์เล็ก ๆ ช่วยกัน
ขนลูกอ่อนและสร้างรังชั่วคราว พวก
แมลงที่บินได้ก็ออกไปช่วยหาอาหาร

ผลของการกระทำ

: พวกมดส่วนใหญ่รอดตาย เพราะแผลง
หัว แผลงวัน สัตว์เล็ก สัตว์ใหญ่ช่วยเหลือ

ผลสุดท้ายของเรื่อง

: พวกสัตว์ป่าเริ่มเรียนรู้ว่าไม่มีใครเก่งที่สุด
ที่เก่งวันนี้อาจอ่อนแอในวันหน้า
จึงเลิกทะเลาะกัน กลับมาสามัคคีกัน
ดั้งเดิม ป่าทั้งป่าจึงกลับมาสู่ความสงบสุข
อีกครั้งหนึ่ง

ข้อคิดที่ได้

๑. การทะเลาะวิวาท และชิงดีชิงเด่นนำมาซึ่ง
ความแตกสามัคคี
๒. การช่วยเหลือและร่วมมือกันเป็นพลังขจัด
ความเดือดร้อนได้

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง กากับสุนัขจิ้งจอกเจ้าเล่ห์ แล้วเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

อีกาตัวหนึ่งกำลังหิว มันจึงออกบิณฑาอาหาร มันเหลือบไปเห็นเนื้อชิ้นหนึ่งหล่นอยู่ มันจึงใช้ปากคาบเนื้อชิ้นนั้นขึ้นมา แล้วบิไปเกาะที่ต้นไม้ต้นหนึ่ง สุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่ง เดินผ่านมาเห็นอีกาคาบเนื้ออยู่ในปาก มันอยากกินเนื้อชิ้นนั้น มันจึงเอ่ยปากทัก อีกาว่า

“สวัสดีครับคุณกา คุณช่างสง่างามอะไรอย่างนี้ ขนของคุณก็ดูสวยงามมาก”

อีการู้สึกชอบใจมาก มันมองดูหน้าของตัวเองอย่างภูมิใจ สุนัขจึงจอกจิ้ง
พูดต่อไปว่า

“คุณคงมีเสียงที่ไพเราะมาก คุณคงร้องเพลงเพราะด้วยใช่ไหม” อีการีบ
ผงกหัวรับ

“ถ้าอย่างนั้นคุณช่วยร้องเพลงให้ผมฟังสักหน่อยเถอะครับ” อีการจึงอ้า
ปากจะร้องเพลง

พอมันอ้าปาก เนื้อก็หลุดจากปากตกลงที่พื้น สุนัขจึงจอกจิ้งรีบคาบเนื้อชิ้นนั้น
แล้ววิ่งหนีไป

ป

อ

บ

ค

ณ

คะ

๒

๓

๔

๕

แผนภาพโครงเรื่อง : กากับสุนัขจิ้งจอกเจ้าเล่ห์

ตัวละครในเรื่อง : กา และสุนัขจิ้งจอก

สถานที่ : ต้นไม้ต้นหนึ่ง

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น : อีกกำลังคาบเนื้ออยู่ในปาก หลงเชื่อคำพูดของ
สุนัขจิ้งจอก ที่ชมว่าอีกามีเสียงไพเราะ
จึงอ้าปากจะร้องเพลงให้สุนัขจิ้งจอกฟัง

ผลของเหตุการณ์ : เนื้อหล่นจากปากอีกาตกลงพื้น สุนัขจิ้งจอกจึงรีบคาบไปกิน

ข้อคิดที่ได้ : อย่าหลงเชื่อคำคนอื่นง่าย ๆ